

Nhớ người cha

Phanxicô

$\text{♩} = 55$

Lòng con nhớ người cha yêu dấu xa rồi cuối trời. Hình bóng
Ngày xưa ấy, lòng cha thương dồn con vào với dời. Một bóng

xưa trên vách núi cao giữa hồn, gọi mãi nhớ nhung u buồn, gọi
cha nặng gánh áo cơm giữa dời, nhẹ uốn nắn con nêng người, rồi

cho ai, mong tin ai.
cha đi xa, đi xa. Bao mồ hôi còn trên tường vôi, mặn lòng mồ

côi, mặn nước mắt rơi. Nhớ thương mãi, con vẫn di mãi trên đường nhọc

nhẵn, đường cha đã đi. Đôi khi trên đường dài, đứa con

dại gặp những bông hoa cha còn để lại. Hoa thơm lời cha dạy, lời

cha thương yêu gọi mời: HÃY SỐNG TRONG SẠCH GIỮA ĐỜI.

a tempo

Dù xa vắng, lời cha dâu có bao giờ phai mờ. Tình sắt

son, con nép bóng cha giữ tròn. Đời dẫu biến tan, hao mòn, lòng

cha luôn theo bên con. Lòng cha luôn theo bên con.